

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 61.

Ottende Sæssion.

40de Møde.

Tredagen den 13de Februar.

(Fortf.)

Andræ: Jeg er ikke istand til at see, hvorledes der med Grund kan reises nogen Tvivl om, hvorvidt Indenrigsministerens Ansvar strækker sig ifølge den nu behandlede Lov. Der er i Lovens Begyndelse sagt, at Indenrigsministeren under sit Ansvar kan træffe en vis Foranstaltning; deraf følger naturligviis, at det er Indenrigsministeren, der er ansvarlig for, at der iagttages de nærmere Betingelser, som Lovgiveren her har fastsat at skulle iagttages. At han iøvrigt Intet vil kunne have med Bestyrelsen af de Pengemidler at gjøre, som overlades en ganske anden Autoritet, det er jo en Selvfølge. Der er endvidere sagt, at der dannes fra et nærmere angivet Tidspunkt en særlig Reservefond under Indenrigsministerens Bestyrelse. At han har det fulde Ansvar for den Reservefond, der saaledes er henlagt under hans Bestyrelse, forekommer mig ligesaa utvivlsomt, og enhver Skygge af Betænkelse maatte i ethvert Fald, saavidt jeg skjønner, være at betragte som aldeles bortfalden efter de Uttringer, som fra hans Side ere fremkomne ved Sagens Behandling i det andet Thing. Dette hvad angaaer Spørgsmaalet om Indenrigsministerens Ansvar ifølge nærværende Lov. — Hvad angaaer det andet mere almindelige Spørgsmaal, om det Ansvar, han iøvrigt kan antages at have, saa vil det ikke kunne siges at staae i nogen Forbindelse med nærværende Lovforslag, og der forekommer mig saaledes ikke at være Anledning til at fordybe

sig nærmere i denne Undersøgelse. Iøvrigt er det klart for Enhver, som med Opmærksomhed har gennemlæst og forstaaet de tidligere kongelige Resolutioner, at ved den Ordning af Forholdene, som ved dem er grundlagt, — og som jeg troer mere og mere vil vise sig at være den rette, — er det ubelukkende overdraget Indenrigsministeren at asigne Udgifter for Kongeriget, ligesom det er en Selvfølge, at det ubelukkende er under Indenrigsministerens Bestyrelse, at Indtægterne for Kongeriget indkomme. Enhver Sum, der skal føres til Indtægt for Kongeriget, vil altsaa kun kunne føres til Indtægt overensstemmende med Indenrigsministerens Beslutning desangaaende, ligesom enhver Sum, der føres til Udgift for Kongeriget, alene vil kunne føres til Udgift efter Indenrigsministerens Anvisning; naar man da saaledes tager Indtægterne og derhos Udgifterne, saa har man de to Størrelser, ved hvis Differentis fremkommer, hvad der er Kongerigets Overskud. Blot for Fuldstændighed maa jeg her tilføie, at under Udgifterne naturligviis ogsaa paaregnes det Bidrag til Fællesstaten, som Kongeriget forfatningsmæssigt skal udrede. — Det er saaledes Indenrigsministerens Sag at anvise Udgifterne og at sørge for, at Indtægterne komme ind. Hvad derimod angaaer Kasseforvaltningen, som ikke er henlagt under Indenrigsministerens Bestyrelse, da er det ogsaa en Selvfølge, at han ikke kan have noget Ansvar for den.

Besværl: Det maatte maaskee være mig tilladt at fremsætte et Par Bemærkninger med Hensyn til hvad der nu er anført. Jeg skal med Hensyn til det sidste Punkt, nemlig hvad der er anført om Bestyrelsen af denne enkelte